

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2363/2542

ธนาคาร เอเซีย จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัท กรุงเทพ ผลิตภัณฑ์ จำกัด (มหาชน) จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 177

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยทำสัญญาทรีดรีชีทกับโจทก์หลายคราว กับขอให้โจทก์เปิดเลตเตอร์ออฟเครดิต แล้วผิดนัดไม่ชำระหนี้ แก่โจทก์ ขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้ตามสัญญามูล

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากจำเลยผิดนัดชำระหนี้ตามสัญญา ส่วนฟ้องแย้ง ของจำเลยอ้างว่า โจทก์ทำให้จำเลยขาดความเชื่อถือ ในทางการค้า ต้องเสียหายขาดประโยชน์รายได้จากการ ประกอบธุรกิจ ขอให้บังคับโจทก์ใช้ค่าเสียหาย ฟ้องแย้ง เป็นการตั้งประเด็นว่า การฟ้องคดีของโจทก์เป็นการกลั่นแกล้งฟ้อง เป็นการละเมิดต่อจำเลย ทำให้ชื่อเสียงของจำเลยเสียหาย ฟ้องแย้งของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นมูลเหตุคนละเรื่องกัน ไม่เกี่ยวกับฟ้องเดิม ไม่อาจจะรวมการพิจารณาชี้ขาดตัดสิน เข้าด้วยกันได้ตามที่บัญญัติใน ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 177 วรรคสาม และมาตรา 179 วรรคท้าย ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และ วิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศพ.ศ. 2539 มาตรา 26 โจทก์ฟ้องว่า จำเลยได้ขอสินเชื่อจากโจทก์หลายประเภทรวมทั้งสินเชื่อทรีดรีชีทและเลตเตอร์ออฟเครดิต จำเลยได้ทำสัญญาทรีดรีชีทกับโจทก์รวม 59 ครั้ง เพื่อรับมอบเอกสารสิทธิในสินค้าที่ส่งมาจากต่างประเทศ ซึ่งโจทก์ได้เปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตให้แก่จำเลยสำหรับการส่งสินค้าและชำระค่าสินค้าแทนจำเลย จำเลยได้รับเอกสารสิทธิจากโจทก์เพื่อรับสินค้าไปจำหน่ายเรียบร้อยแล้ว และโจทก์ได้ชำระเงินค่าสินค้าตามเลตเตอร์ออฟเครดิตไปแล้ว แต่จำเลยผิดนัดไม่ชำระเงินตามสัญญาทรีดรีชีททั้งหมดให้โจทก์ ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 223,914,032.18 บาทพร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 21 ต่อปี ของต้นเงิน 188,891,125.88 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ หากจำเลยไม่ชำระเงินดังกล่าวหรือชำระไม่ครบถ้วน ขอให้ยึดทรัพย์จำเลยออกขายทอดตลาดนำเงินสุทธิจากการขายทอดตลาดชำระหนี้โจทก์จนครบจำเลยให้การและฟ้องแย้งว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม จำเลยไม่เคยทำสัญญาทรีดรีชีทกับโจทก์เพื่อรับมอบเอกสารสิทธิในสินค้าที่ส่งมาจากต่างประเทศ จำเลยไม่เคยเห็นสัญญาทรีดรีชีทที่แนบท้ายฟ้อง และโจทก์คิดดอกเบี้ยไม่ถูกต้อง การที่โจทก์รู้อยู่แล้วว่าจำเลยไม่ได้เป็นหนี้เงินใด ๆ ต่อโจทก์ แต่โจทก์นำคดีมาฟ้องจำเลยเพื่อต้องการให้จำเลยได้รับความเสียหาย เสื่อมเสียชื่อเสียง โดยจำเลยมีคู่ค้าและผู้ถือหุ้นทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจำนวนมากทำให้บริษัทจำเลยขาดความเชื่อถือ จำเลยต้องเสียหายขาดประโยชน์รายได้จากการประกอบธุรกิจเป็นเงิน 300,000,000 บาท ซึ่งโจทก์จะต้องรับผิดชอบแก่จำเลย ขอให้ยกฟ้องโจทก์ และให้โจทก์ชดใช้ค่าเสียหายแก่จำเลยจำนวน 300,000,000 บาท ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งว่า "ฟ้องแย้งเป็นเรื่องละเมิด ไม่เกี่ยวกับฟ้องเดิมจึงไม่รับ" จำเลยอุทธรณ์ขอให้รับฟ้องแย้งศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยว่าฟ้องแย้งของจำเลยเกี่ยวกับฟ้องเดิมหรือไม่ จำเลยอุทธรณ์ว่าคดีนี้โจทก์บรรยายฟ้อง

กล่าวหาว่า จำเลยเป็นหนี้ตามสัญญาทรัพย์สินซื้อและเลตเตอร์ออฟเครดิต รวมต้นเงินและดอกเบี้ย คิดถึงวันฟ้องเป็นเงิน 223,914,032.18 บาท จำเลยให้การต่อสู้ว่าคำฟ้องของโจทก์ไม่มีมูลความจริงเอกสารท้ายฟ้องของโจทก์เป็นเอกสารเท็จ การที่โจทก์นำความเท็จมาฟ้องกล่าวหา จำเลยคดีนี้จึงน่าจะรับฟังได้ว่า คำฟ้องของโจทก์กับคำให้การและฟ้องแย้งของจำเลยเป็นมูลคดีเดียวกันทั้งสิ้น ซึ่งศาลควรรวมพิจารณาในคราวเดียวกันได้นั้น เห็นว่าโจทก์ฟ้องกล่าวอ้างว่าจำเลยทำสัญญาทรัพย์สินซื้อกับโจทก์หลายคราว กับขอให้โจทก์เปิดเลตเตอร์ออฟเครดิต แล้วผิดนัดไม่ชำระหนี้แก่โจทก์ตามสัญญาทรัพย์สินซื้อและตามสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตที่โจทก์ชำระเงินแทนจำเลยไป ขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้ตามสัญญาดังกล่าว ซึ่งมูลคดีที่โจทก์ฟ้องสืบเนื่องจากจำเลยผิดนัดชำระหนี้ตามสัญญาส่วนฟ้องแย้งของจำเลยอ้างว่าโจทก์ทำให้จำเลยขาดความเชื่อถือในทางการค้า จำเลยต้องเสียหายขาดประโยชน์รายได้จากการประกอบธุรกิจ ขอให้บังคับให้โจทก์ใช้ค่าเสียหาย ดังนั้น ฟ้องแย้งของจำเลยจึงเป็นการตั้งประเด็นว่า การฟ้องคดีนี้ของโจทก์เป็นการแก่งแย่งฟ้องเป็นการละเมิดต่อจำเลย ทำให้ชื่อเสียงของจำเลยเสียหาย ฟ้องแย้งของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นมูลเหตุคนละเรื่องกัน ไม่เกี่ยวกับฟ้องเดิม ไม่อาจจะรวมการพิจารณาชี้ขาดตัดสินเข้าด้วยกันได้ตามที่บัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 177 วรรคสามและมาตรา 179 วรรคท้าย ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 26 ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งไม่รับฟ้องแย้งของจำเลยนั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของจำเลยฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

ธรรมนูญ โชคชัยพิทักษ์ · จริญญา หัตถกรรมยินดี · วัชรพงศ์ ต่อสุวรรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2363/2542>